

Tvenne glada,

Nya Visor.

Den första:

Dumme Peter på lägret.

Och dumme Peter blef indkal'd
Till lägret här wid Hald;
Ehuru tungt det „faldr“
Gick han på med all „gewalt“,
Och om han kommanderad blef
Blott „höger om!“ ja då
Gör dumme Peter strax tvärtom,
Till wenster will han gå.
Kommanderas „framåt marsch!“
Så gör Peter: „bakåt marsch!“
När wi „skilda“ med gewär
Till en garde han färdig är.

Rör: Ah hå hå hå
Ah hå hå hå

∴ Dumme Peter, dumme Peter
Till soldat är du för dum.

Och när wi ut på marschen gå,
Se då har Peter gift.
Han kan ej komma från
Lägret, ja wi känna slitt
Men sta' wi ha en toddy ah,
Och så en munter dans,
Då tunna Peters fötter gå
Så snabbt som någon ann's.
När wi sta' marschera se'n
Ligger Peter stral och klen
Men när wi se'n komma hem
Är hans gift allsida „flem“.

Rör: Ah hå hå hå
Ah hå hå hå

∴ Dumme Peter, dumme Peter,
Till soldat är du för dum.

V. box 3:65

Ni känner nog en officer
Som är så grufligt hvarj,
Så snart ett fel han ser
Skrifer strag han: „Was ist das?“
Hangad' till Peter: „Gå derhän
Der ställer du dig opp;“
Men ned till marktentaren
Nu Peter genast lopp.
Officeren wäsen höll,
Dumme Peters mod ej föll,
Fid och lömde aldra först
Sig en halftwa för sin törst.
Rör: Ah hä hä hä
Ah hä hä hä
:: Dumme Peter, dumme Peter,
Till soldat är du för dum.

Hans löjtnant och en fästmo har
Som kom i lägret in.
Och Peter ej senfärdig war
Kysa hennes mun och kind.
Då löjtnanten kom, så sad'
Blott Peter: „Hwad beha“
Jag trodde blott, ja tro mitt ord,
Det war min kära mor.
Då han se'n i arresten kom
Så war Peter ej så dum,
Ur arresten smög han sig
Och war fri på grönklädd stig.
Rör: Ah hä hä hä
Ah hä hä hä
:: Dumme Peter, dumme Peter,
Till soldat är du för dum.

Ja, handgreppen med gewär
Dem kan nog Peter ej:
Men andra grepp det är
Som ej Peter glömmar, nej.
Hans grepp i ett fat gröt är godt.
I fadrens portmonné
Der är hans grepp ej heller smått,
Man skulle det blott se.
Men han säger dog ibland:
„Kommer thdsfen till vårt land

Skall jag klämma den krabat.
Såga skulle hwar soldat:
Rör: Ah hä hä hä
Ah hä hä hä
:: Dumme Peter, dumme Peter
Ur wißt ej så dum ändå.

Den anden:

Drengen som du gav mig med det sorte, krollede Haar.

Wise om den forladte Pige, som Kjæresten reiste fra og lod
hende sidde med en krolhaaret Dreng, samt hvorledes
han tilsidst svarede hende paa hendes Brev.

Brev til den gamle Kjæreste.

Mel. Og Ringen som du gav mig.

:: Og Drengen, som du gav mig, Med det sorte,
krollede Haar, :: Han er nu voren bleben, Tusserøllia,
røllia bleben, Og som en Yngling staar. :: Naa naa naa
naa naa naa drudelierei. Han som en Yngling staar. ::

:: Ja Drengen, som du gav mig, Og løb derpaa din
Bei, :: Han spørger om sin Fader, Tusserøllia, røllia,
Fader Han spørger efter dig. Naa naa etc.

:: Det er nu vel paatide At du kan gifte dig, ::
Thi Drengen han vil vide, Tusserøllia, røllia, vide, Hvem
der forførte mig. Naa naa etc.

:: Jeg er en fattig Pige! Men trofast er mit Sind. ::
Og aldrig skal du sige, Tusserøllia, røllia, sige, At Falst-
hed kom derind. Naa naa etc.

:: Fra Reisen er du kommen, Men du kom ei til
mig, :: Jeg hørte det med Taarer, Tusserøllia, røllia,
Taarer, Du gif en anden Bei. Naa naa etc.

:: Jeg hufkede den Morgen, Da du Farvel mig
bød; :: Jeg ensom sad med Sorgen, Tusserøllia, røllia,
Sorgen, Og Drengen paa mit Skjød. Naa naa etc.

